

TRIDUUM PASCHALNE

KOMENTARZE

CHRYSTUS UKRZYŻOWANY

MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Triduum Paschalne, to najkrótszy okres liturgiczny w życiu Kościoła. w tym czasie przeżywamy razem z Jezusem Jego mękę, śmierć i chwalebne Zmartwychwstanie, zagłębiając się w tę tajemnicę ostatnich chwil ziemskiego życia Jezusa.

Wielki Czwartek to dzień Mszy Wieczery Pańskiej, ostatniej i uroczystej Wieczery, podczas której Jezus przekazuje Apostołom dwa ważne zadania do wykonania. Przekazuje im dwa sakramenty: kapłaństwa i Eucharystii. Podczas tej Mszy doświadczamy tych samych zdarzeń, które dotyczyły Apostołów w czasie Ostatniej Wieczery. Kapłan, który występuje *in persona Christi* konsekruje Chleb i Wino, które staną się Ciałem i Krwią Jezusa.

Uroczyste *Gloria*, odśpiewane przy dźwiękach dzwonów wprowadza nas bezpośrednio w czas Męki Pana. Na ten czas zamilkną także organy. Nie powoduje to jednak tego, że milknie nasza modlitwa serca i śpiew w czasie liturgii.

W pierwszym czytaniu usłyszymy jak Bóg nakazuje Mojżeszowi i Aaronowi obchodzić Paschę po wszystkie pokolenia jako święto dla uczczenia Pana. Kolejne czytania mówią o Ostatniej Wieczery — uczcie paschalnej, którą Jezus spożył ze swymi uczniami. W liście do Koryntian usłyszymy o ustanowieniu Eucharystii, a w Ewangelii zobaczymy Jezusa umywającego uczniom nogi.

**Przed
rozpoczęciem
liturgii**

Przed *Gloria*

**Przed
liturgią słowa**

LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Przed rozpoczęciem liturgii Dzisiaj jest dzień, kiedy Kościół nie sprawuje Eucharystii, pokazuje nam to nieprzykryty i nieprzystrojony ołtarz, który przypomina nam o uniżeniu Jezusa i obdarciu go z szat. Ta szczególna liturgia ma swoje cztery części:

1. Liturgię słowa, która przypomina nam cierpienie Jezusa, zapowiedziane przez proroka Izajasza. Samą mękę i śmierć przytoczą nam słowa Ewangelii według św. Jana, który był bezpośrednim świadkiem tych wydarzeń. Tę część zakończy modlitwa powszechna, w której modlimy się za wszystkich, bo Chrystus umarł za wszystkich.
2. Adoracja krzyża to moment indywidualnego oddania czci Chrystusowi, który na nim za nas cierpiał. Po wniesieniu i odsłonięciu „drzewa krzyża na którym zawisło zbawienie świata” klękamy i całujemy go.
3. Komunia święta to trzecia część liturgii. Poprzez jej przyjęcie łączymy się duchowo z ofiarą Jego Krzyża i Jego zwycięstwem.
4. Na zakończenie Ciało naszego Pana zostanie przeniesione do „Bożego Grobu”, przy którym będziemy rozważać Jego mękę i śmierć.

Ta liturgia rozpoczyna się w całkowitej ciszy, kapłan ubrany w czerwone szaty liturgiczne – symbolizujące cierpienie i krew, a także królewską godność Jezusa – pada na twarz przed ołtarzem, my w tym czasie klęczymy i w ciszy również się modlimy.

Przed liturgią słowa Czytania mówią o męce Jezusa. Czwarta pieśń sługi Pańskiego z Księgi Izajasza to najbardziej przejmująca zapowiedź męki Zbawiciela. Refrenem psalmu są słowa, którymi modlił się Jezus na krzyżu. List do Hebrajczyków wzywa nas do ufności w łaskę i Boże miłosierdzie, które otrzymujemy dzięki cierpieniu Jezusa. Ewangelia to opis męki Pana Jezusa według św. Jana.

Przed adoracją krzyża Druga część liturgii, adoracja Krzyża, uczczenie go z wdzięcznością. To narzędzie haniebnej śmierci stało się dla nas znakiem zwycięstwa i wybawienia. Odsłonięcie go nastąpi w trzech etapach, za każdym razem klękając i odpowiadając na wezwania celebransa słowami: „Pójdźmy z pokłonem”. Adoracja ma następujący porządek: do krzyża najpierw podchodzi główny celebrans, księża, asysta i wszyscy wierni.

CHRYSTUS POGRZEBANY

*W tym dniu nie celebruje się Eucharystii ani żadnych nabożeństw.
Kościół „oczekuje powrotu Oblubieńca” modląc się liturgią godzin.*

CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁY

WIGILIA PASCHALNA

Liturgia Wigilii Paschalnej rozpoczyna się nocą, wielką i świętą. Jest to największe święto Kościoła. Jest to liturgia czuwania na cześć Pana, by razem z Nim powstać do nowego życia.

Znakami tej liturgii są ciemność i światło. Ciemność, która zasłania nam wszystko to, co widoczne, utrudnia życie i wprowadza w stan osamotnienia i opuszczenia. W tę ciemność wkracza jednak światło, zapalony Paschał – świeca, która rozjaśni mroki. Tym światłem jest dla nas zmartwychwstanie Jezusa, Światłości Świata.

Nasze świece zapalamy od świecy paschalnej, by nieść je dalej, do wszystkich narodów.

W czasie liturgii słowa wsłuchamy się w te fragmenty Pisma świętego, które poprowadzą nas od samego początku, wyjaśniając tym samym historię zbawienia ludzkości. Od stworzenia świata, przez trudne dzieje Izraela aż do zbawczych wydarzeń Krzyża.

Trzecią część Wigilii Paschalnej stanowi liturgia chrzcielna, podczas której zostaną odnowione nasze przyrzeczenia chrzcielne, bo przez chrzest zostaliśmy złączeni ze Zwycięskim Jezusem.

Następnie będziemy celebrować liturgię eucharystyczną, ze Zmartwychwstałym Panem. On wyprowadza nas ze śmierci do Życia, z ciemności do światła, z niewoli do wolności, ze smutku do prawdziwej paschalnej radości, która jaśnieje przez Krzyż.

Światła gasną, a my pozostajemy na miejscach. Procesja ruszy do zapalonego i pobłogosławionego ogniska, od którego zostanie zapalony ogień paschału. Potem zostanie on wprowadzony do kościoła. Po trzecim wezwaniu „Światło Chrystusa” zapalamy nasze świece od świec służby liturgicznej, która ten ogień będzie rozdawać. My przekazujemy je tym, którzy stoją dalej.

**Przed
rozpoczęciem
liturgii**

Przed liturgią słowa Po obrzędzie światła Kościół rozważa wielkie dzieła, jakie Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu oraz odpowiada ufnością na słowo i obietnice Boże. Bardzo obficie zastawiony stół Słowa Bożego w czasie naszego radosnego oczekiwania na zwycięstwo Chrystusa, przedstawia nam całą Historię Zbawienia od stworzenia świata, przez wyzwolenie z niewoli egipskiej, aż do zanurzenia w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. Zgromadzenie może odpowiadać na słowo Boże śpiewem lub medytacyjnym milczeniem. W liturgii słowa tej nocy szczególnie ważne i uroczyście wykonane będą dwa śpiewy: *Gloria* i *Alleluja* przed Ewangelią.

Przed Gloria Rozdzwonią się teraz wielkanocne dzwony, i na nowo usłyszemy podniosły dźwięk organów, a w tej świątyni zabrzmie radosny hymn pochwalny, bo Bóg spełnił swoje obietnice i napelnia weselem swój Kościół na całej ziemi.

MSZA W DZIEŃ

Przed rozpoczęciem liturgii W grobie nie ma już Pana! Zmartwychwstał i pokonał śmierć. Radość, wesele i zwycięstwo nad śmiercią. Życie! Największy dar od Żyjącego Jezusa, który pragnie się tym Życiem dzielić w każdej Eucharystii.

Przed liturgią słowa Słowo Boże mówi dziś o zmartwychwstaniu Jezusa. Czytanie z Dziejów Apostolskich to poruszające świadectwo św. Piotra — świadka życia, męki i zmartwychwstania Zbawiciela. Psalm responsoryjny jest radosnym hymnem wielbiącym wielkie dzieła Boże. W drugim czytaniu św. Paweł wzywa nas do radykalnego odnowienia naszego życia. Ewangelia opisuje znalezienie pustego grobu przez Piotra i Jana. Ujrzeli i uwierzyli, że Jezus powstał z martwych.

Uroczysty charakter najważniejszego święta chrześcijan podkreśla śpiewana po drugim czytaniu sekwencja — hymn mówiący o zmartwychwstaniu.

opr. Agnieszka Molus